

begået noget kriminelt i Thailand, som de er blevet dømt for i Danmark ved den danske domstol, fordi der var beviser til at gøre det.

Vi ønsker at straffe folk, der misbruger børn seksuelt; det ønsker vi, og vi ønsker at føre bevis for det. Vi ønsker bare at gøre det så effektivt som muligt, og det tror jeg vi kan være enige om alle sammen, og derfor skulle der heller ikke være de helt store problemer.

Med hensyn til situationen i EU, ja, så har der altså været nogle drøftelser. Der har ikke på noget tidspunkt endnu været nogen afstemninger om noget. Vi har ikke blokeret noget; vi har prøvet at deltage i nogle drøftelser for at finde den mest effektive måde at gøre noget ved problemet, og det må man vel have lov til i nogle drøftelser, og det kan vi så komme videre med, håber jeg, på det næste ministerrådsmøde, som vi skal drøfte i Folketingets Europaudvalg i morgen.

Med hensyn til alder er det rigtigt, at der er forskellige seksuelle lavaldrer i verden, også i Europa. Det, hr. Bertel Haarder peger på, er jo altså, at der er forskel f.eks. mellem Holland og Danmark, og det ville måske rejse nogle problemer, hvis noget, der er lovligt i Holland, er ulovligt i Danmark. Men det er jo altså noget af det, vi må drøfte, om man så skal opfordre alle landene til at hæve deres seksuelle lavaldrer – om man kan gøre det, så det bliver det samme over hele verden, men ellers opstår der jo altså også nogle problemer af den karakter. Men må jeg slutte: Det korte af det lange er, at ingen i dette Folketing ønsker, at der skal ske seksuel eller anden misbrug af børn, og det, vi arbejder på alle sammen, er så effektivt som muligt at gøre noget ved det. Derudover siger vi, at vi ikke skal stikke hinanden blår i øjnene ved at vedtage et eller andet, der lyder flot, men som ikke virker. Det, vi går efter, er at gøre noget, der virker mod seksuel misbrug af børn.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror ikke, at der er politikere, der vil beskyldte hinanden for ikke at fordømme seksuel misbrug af børn. Men jeg synes stadig væk ikke – det vil jeg godt holde fast i – at det her alene skal være en hjertesag for en eller anden EU-kommissær; det burde være en hjertesag for hr. Bertel Haarder og de øvrige forslagsstillere og andre, som kan bakke det op. Det vil jeg godt fastholde.

Jeg mener stadig væk, at det her er et signal, og vil derfor godt høre, og jeg er også selv meget usikker på det: Hvad kan man gøre ved det her ude i den store verden? Hvad kan Danmark gøre?

Når Dansk Folkeparti støtter forslaget, er det, fordi det er et godt signal, og jeg havde indtil et langt stykke op ad formiddagen en fornemmelse af, at der ville være flertal for forslaget. Det hørte jeg i morgenradioaviserne, og jeg troede også, at SF var med på forslaget. Det er jeg blevet i tvivl om i løbet af debatten. Jeg er også lidt i tvivl om regeringspartierne holdninger, for der jo var nogle positive tilkendegivelser fra f.eks. Centrum-Demokraterne og nogle knap så positive fra de andre regeringspartier.

Hvad gør man nu, når det åbenbart skal diskuteres bag de lukkede døre i Europaudvalget? Er der så opbakning til forslaget? Det synes jeg er interessant at få at vide, og det er også interessant for offentligheden at få at vide, om der er opbakning til det, eller om man fuldstændig ser bort fra, at det måske var godt at støtte forslaget, ud fra det hensyn at sådan nogle ting fortjener en fordømmelse fra Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Der sker i hvert fald ikke noget med forslaget, før det kommer i salen igen og der skal stemmes. Så i den henseende kan fru Pia Kjærsgaard vel være rolig nok.

Jeg vil sige til hr. Bertel Haarder, at jeg stadig væk synes, at vi mangler nogle svar på nogle af de spørgsmål, vi har rejst. Jeg har f.eks. spurgt til det med Belgien. Det har måske ikke direkte noget at gøre med det her forslag, og det er da også meget muligt, at hr. Haarder ikke kan give os noget svar på det, for det er jo typisk for arbejdet på en lang række felter i Europa-Parlamentet – det må jeg så sige efter mange års nært kendskab til og tæt samarbejde med Europa-Parlamentet – at man dér laver masser af skøjteforslag ligesom dette.

Så må jeg også sige, at jeg ikke forstår, at hr. Bertel Haarder hele tiden henviser til kommissær Anita Gradin. Mig bekendt optræder Kommissionen som et kollegium. Det er ikke den enkelte kommissær, der har en idé og farer ud med den. Det er da på hele Kommissionens vegne. Og så det med at fru Anita Gradin er svensk. Jatak, men er der ikke noget med, at kommissærer handler uden varetægelse af deres nationale interesser, så hun gør det vel på Kommissionens og ingen andres vegne.